

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 185/09-28

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. júla 2009 predbežne prerokoval sťažnosť M. M., P., toho času vo väzbe, zastúpeného advokátom JUDr. J. G., B., ktorou namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 2 a 3, čl. 48 ods. 2 a čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 36 ods. 1, čl. 37 ods. 2 a 3, čl. 38 ods. 2 a čl. 40 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd a práv podľa čl. 6 ods. 1 a 3 písm. c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci vedenej pod sp. zn. 3 Tošs 6/2009 a jeho uznesením z 26. marca 2009, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. M. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. mája 2009 doručená sťažnosť M. M. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 2 a 3, čl. 48 ods. 2 a čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práv podľa čl. 6 ods. 1 a 3 písm. c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd (ďalej len „dohovor“) a základných práv podľa čl. 36 ods. 1, čl. 37 ods. 2 a 3, čl. 38 ods. 2 a čl. 40 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd (ďalej

len „listina“) postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci vedenej pod sp. zn. 3 Tošs 6/2009 a jeho uznesením z 26. marca 2009.

Sťažnosť vypracovaná právnym zástupcom sťažovateľa nespĺňala náležitosti ustanovené zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), najmä k nej nebolo pripojené splnomocnenie vyhovujúce ustanoveniu § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Táto sťažnosť nebola obsahovo a ani petitom plne súladná s podaním (sťažnosťou) napísaným vlastnoručne sťažovateľom, ktoré bolo doručené ústavnému súdu 28. mája 2009.

Ústavný súd listom z 9. júna 2009 vyzval právneho zástupcu sťažovateľa (súčasne list rovnakého znenia bol zaslaný aj sťažovateľovi) na odstránenie nedostatkov sťažnosti, v ktorom okrem iného uviedol:

„... podanie neobsahuje všetky náležitosti požadované ustanoveniami § 20, § 50 a § 53 zákona... o ústavnom súde..., ktorých splnenie je predpokladom začatia konania pred ústavným súdom...

K návrhu musí byť pripojené splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom...

V predmetnej veci je potrebné predložiť kvalifikované (§ 20 ods. 2, posledná veta zákona o ústavnom súde) splnomocnenie na zastupovanie Vášho klienta pred ústavným súdom. Keďže od Vášho klienta bolo ústavnému súdu doručené 28. mája 2009 samostatné podanie, ktoré Vám spolu s jeho doplnením doručeným 2. júna 2009 pripojene zasielam, žiadam Vás o vyjadrenie, čo má byť predmetom posudzovania ústavného súdu, či Vaše podanie alebo podanie Vášho klienta, pretože obe podania sa odlišujú, a to v predmete konania, označení porušených práv a slobôd, ako aj v petite.

Ústavný súd poznamenáva, že zákonom ustanovená povinnosť kvalifikovaného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom sa nevzťahuje iba na predloženie splnomocnenia pre advokáta, ale tiež na advokátom (kvalifikovaným právnym zástupcom) napísanú sťažnosť vrátane požadovaného petitu, t. j. toho, čoho sa sťažovateľ domáha.

Vyzývam Vás, aby ste sťažnosť doplnili a spresnili v zmysle vyššie uvedeného, na čo Vám určujem lehotu 14 dní od dňa doručenia tejto výzvy. Ak v určenej lehote sťažnosť nedoplníte, ústavný súd ju môže na predbežnom prerokovaní odmietnuť...“

Na výzvu ústavného súdu odpovedal právny zástupca sťažovateľa listom z 23. júna 2009 tohto znenia:

„Na základe Výzvy... zo dňa 09. 06. 2009..., ktorá mi bola doručená dňa 12. 06. 2009 podávam v stanovenej 14 dňovej lehote toto podanie.

Predmetom posudzovania ústavného súdu má byť podanie zo dňa 20. 05. 2009 a následne aj doplnenie tohto podania sťažovateľom M. M., ktoré bolo doručené Ústavnému súdu dňa 28. 05. 2009 a 02. 06. 2009. Len pre úplnosť uvádzam, že ide o doplnenie podania zo dňa 20. 05. 2009 či už v predmete konania, v označení porušených práv a slobôd ako aj v petite, teda nejde o samostatnú novú sťažnosť sťažovateľa. Nakoľko sťažovateľ M. M. doplnil podanie zo dňa 20. 05. 2009 na ktoré mi udelil plnomocenstvo ako aj na konanie pred Ústavným súdom SR mám za to, že plnomocenstvo takto udelené sa vzťahuje na všetky doplnenia týkajúce sa podania zo dňa 20. 05. 2009.

Žiadam Ústavný súd SR, aby v tejto súvislosti bolo rozhodované tak o sťažnosti vypracovanej advokátom, ako aj o doplnení podaní samotným klientom. V prípade ak Ústavný súd SR sa nestotožní s týmto vyjadrením, žiadam na základe pokynov od klienta M. M., aby Ústavný súd rozhodoval len o doplnenej žiadosti, napísanej a podanej M. M., ktorá bola doručená Ústavnému súdu SR dňa 28. 5. 2009 a 2. 6. 2009, ku ktorej sa pripájam.“

Podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ak ústavný súd navrhovateľa (sťažovateľa) na takéto nedostatky návrhu upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Právny zástupca (a ani sťažovateľ) nepredložil kvalifikované splnomocnenie na zastupovanie sťažovateľa v konaní pred ústavným súdom (sťažovateľom predložené splnomocnenie z 18. mája 2009 nie je v súlade s už uvedenou zákonnou požiadavkou, pozn.) a ani jednoznačne neodstránil nedostatky, na ktoré bol upozornený výzvou (čo je predmetom konania a petit návrhu), pričom ponechal na voľnú úvahu ústavného súdu, o čom (o ktorej sťažnosti, resp. o ktorom petite) má rozhodnúť (pozri jeho alternatívny návrh v už citovanom podaní z 23. júna 2009).

Ústavný súd poznamenáva, že konanie pred ústavným súdom je z procesualistického pohľadu sporovým konaním, pre ktoré je charakteristický dispozičný princíp, ktorého subjektom sú účastníci konania (najmä na strane navrhovateľa), ktorí jediní môžu disponovať svojím návrhom na začatie konania, ktorý (návrh) však musí byť jasný, so zreteľným popísaním skutkových okolností a právnych argumentov, a najmä návrh vo veci samej (petit), ktorý je ústrednou časťou návrhu na začatie konania, musí byť jednoznačný s priamym označením vzťahu k právnej norme, z ktorej navrhovateľ vyvodzuje nárok na ochranu poskytovanú ústavným súdom.

Keďže právny zástupca sťažovateľa (a ani sťažovateľ) svojimi podaniami na výzvu ústavného súdu vytýkané nedostatky neodstránil, ústavný súd posudzovanú sťažnosť odmietol pre nedostatok zákonom predpísaných náležitostí (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Nad rámec uvedeného ústavný súd poznamenáva, že o obsahovo totožnej sťažnosti (doručenej ústavnému súdu 27. mája 2009) spoluobvineného T. D., t. č. vo väzbe, zastúpeného tým istým advokátom, rozhodol ústavný súd uznesením sp. zn. I. ÚS 178/09 z 24. júna 2009 tak, že jeho sťažnosť odmietol z dôvodov tam uvedených.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. júla 2009